

ѣхъ (охъ); като: *плешѣхъ, плешѣхъ; влѣкѣхъ, влѣкѣхъ, сшириѣхъ, сшириѣхъ; врышиѣхъ, врышиѣхъ* и пр.

4) Глаголи: *берѣхъ, дерѣхъ, перѣхъ* и пр. въ прѣминѣло окончателно измѣтатъ буквѣ *е*, та правятъ: *брахъ, драхъ, прахъ* и пр.

5) Глаголи: *ищѣхъ, плещѣхъ, дращѣхъ; маѣхъ, шаѣхъ, маѣхъ*, имѣтъ прѣминѣло окончателно само въ многократенъ видъ: *искаѣхъ, плескаѣхъ, драскаѣхъ, маяѣхъ, шаѣхъ, маяѣхъ*

6) Глаголи: *кляѣхъ* и *мляѣхъ* въ прѣминѣло окончателно правятъ: *кляхъ* и *мляхъ*.

7) (Отъ опредѣленъ видъ глаголи, съставени отъ просты глаголы, съ единъ прѣдлогъ, имѣтъ (освѣтъ настоящее и прѣминѣло неокончателно) всичкы-ты врѣмена съ сѣщы-ты окончанія.)

ВТОРО СПРЯЖЕНІЕ.

103. По второ спряженіе ся спрягавать глаголи съ окончанія въ настоящее врѣмя,

	Ч. Ёд.	Ч. Мн.
прво лице	<i>ѣхъ, ѣхъ</i>	<i>имѣхъ</i>
второ лице	<i>иши</i>	<i>ише</i>
трете лице	<i>и (шь)</i>	<i>ише</i>

Примѣри.

1. Садѣхъ.

2. Броѣхъ.

3. Лѣѣхъ.

Наклоненіе изъявительнo.

врѣмя настоящее.

Число Единственнo.

садѣхъ	броѣхъ	лѣѣхъ
садишь	броишь	лѣѣтишь
сади (ть)	брои	лѣѣти.